Ghiţă Fântâneanu îşi aminteşte...

...In goana după mingia ovală peripeţiile sunt tot atât de pasionante ca şi în goana după mingia rotundă

Nu de mult s'a înapoiat în ţară un alt sportiv care răspunsese cu entuziasm la chemarea vremii şi şi-a făcut pe deplin datoria pe front.

Este Ghiţă Fântâneanu, internaţional la rugby, o figură reprezentativă a sportului cu balonul oval la noi.

Şi cine nu-l cunoaşte pe Ghiţă, simpaticul jucător al Sportului Studenţesc?

Este mult prea cunoscut pentru a-l mai prezenta.

Ghiţă Fântâneanu poate fi găsit oricând la fabrică. La „Ustensila".

Acolo am stat multă vreme de vorbă cu rugbystul-aviator. Şi Ghiţă, încet-încet, şi-a golit sacul amintirilor pline de parfumul unor timpuri frumoase petrecute pe arenele de sport. Au fost momente de nostalgie a trecutului, care a aprins pe chipul lui Ghiţă văpaia dorinţei de a le retrăi.

Amintiri plăcute, din epoca eroică a sportului nostru, şi din timpuri mai apropiate, dar cu acelaş farmec.

INCEPE CAERUL

„De mic copil mi-au plăcut manifestaţiile sportive, aşa că prin anul 1923 pe când frecuentam cursurile liceului Sf. Sava m'am înscris la campionatele de luptă greco-romane amatoare, având ca maestru pe Furtună Grigore care mi-a fost şi un excelent camarad. Concomitent cu activitatea mea de luptător, am început să fac şi box, unde sub conducerea maestrului Chirilă Dan am cunoscut frumoase succese — repurtate în campionatul Dunării de jos — în faţa multor amatori consacraţi reuşind să câştig campionatul la categoria semi-grea şi să înving şi pe fraţii Lazaris (doi belgieni consacraţi) cari se antrenau la sala depe str. Clemenceau. După aceasta am început să practic aproapte toate sporturile: voley-basket, polo pe apă — tot la Sportul Studenţesc — motociclism rugby, unde am cunoscut cele mai frumoase victorii din viaţă.

— Rugby de când aţi început să jucaţi şi dece aţi dat întâietate acestui sport?

— „Ca să-ţi spun drept, fiindcă rugbyul este cel mai complect sport din câte există, fapt care m'a făcut — prin anul 1923 fiind ca spectator la un match Stadiul Român-Sportul Studenţesc disputat pe vechiul teren al federaţiei — de 2 mă înscrie la roş-albaştri, şi fără ştirea fratelui meu, — tot rugbyst şi el jucător la Sportul Studenţesc — care nu îmi dădea voie să joc rugby pe motiv că e joc brutal. Primul meu match de rugby l-am avut în compania Sportului Studenţesc la categoria II-a care avea o echipă de 14 Karate cu jucători unul şi unul: Mărăşescu, Cociocianu, Ody Florian, Ion Fântâneanu, etc., joc care s'a soldat cu o victorie pentru noi, şi o surpriză pentru toţi cei cari nu credeau că putem învinge pe albi-negri în forma ce o deţineau pe atunci. După terminarea matchului Ody Florian, căpitanul echipei studenţeşti m'a felicitat şi m'a convins să-mi părăsesc gruparea spre a trece la ei. Zis şi făcut; mi-am înaintat demisia şi după câteva luni, iată-mă la Sportul Studenţesc, grupare unde am cunoscut cele mai frumoase succese în viaţă şi la care activez şi acum.

Un amănunt demn de a fi menţionat este faptul că Sportul Studenţesc la categoria II-a, a deţinut şapte ani consecutiv titlul de campion, şi învingând celelalte echipe din serie cu scoruri ce nu erau nici odată mai mici ca 60—70 puncte. Cel mai mare scor l-am obţinut în faţa Avântului Sportiv cu 136—0. Pot spune că echipa noastră la a II-a era mai tare ca aceia de la onoare care avea destule vedete: Paul Nedelcovici, Octav Luchide, viitorul ministru Brabeţianu, etc. După cum vezi rugbyul este un sport care captivează şi pe cele mai înalte personalităţi. Cea

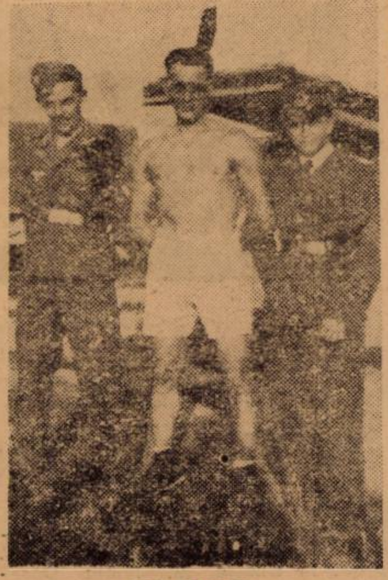

PE ZONĂ
Camaraderia germano-română

mai mare satisfacţie — ca puşt — am avut-o în 1926 la inaugurarea stadionului A. N. E. F. în matchul cu Jiul (echipa ing. Socolescu, actualmente desfiinţată) când am învins cu 27—3 marcând cinci essaiuri, şi unde, după părerea conducătorilor noştri, am făcut cea mai formidabilă partidă din cariera mea de puşt. Urmarea s'a văzut imediat, căci am fost introdus la onoare ,unde am activat până în momentul de faţă. Tot în acelaş an am fost selecţionat în echipa naţională care se compunea din jucătorii cei mai buni pe care i-a avut rugbyul românesc vreodată: Henri Manu, regretatul Nae Mărăscu, Cociocianu, Ody Florian, Nemeş etc.

CU STADIUL-ROMÂN PESTE HOTARE

Prin anul 1933 am jucat contra Vulturului Alb (Polonia) şi în contra echipei vieneze Austria la Bucureşti, matchuri cari s'au soldat cu două frumoase victorii pentru noi. In iarna anului 1933 am părăsit ţara în compania Stadiului-Român unde, am făcut un turneu prin Franţa şi Italia susţinând în total nouă matchuri cari s'au soldat cu cinci victorii, două matchuri nule şi două înfrângeri. Ţin să mulţumesc pe această cale d-lui Virgil Ioan care prin încrederea acordată, mi-a adus cele mai mari satisfacţii. Din 1933 şi până în 1938 n'a existat an în care, fie între reprezentative fie între echipa naţională să nu fi jucat. In compania Stadiului Român am făcut deplasarea de trei ori, în 1933—1934, şi 1935, susţinând în total 24 de matchuri peste hotare.

Tot cu echipa naţională am făcut deplasarea în Franţa unde am jucat contra echipelor selecţionate a regiunei Bourgogne, Paris şi Lion. Cel mai frumos match al meu „peste hotare" a fost acel contra reprezentativei Lionului pe care am învins-o cu 7—6 după o partidă magnifică, şi care pot spune că a fost cel mai frumos match dintre echipele române şi franceze.

PARTICIPANT LA OLIMPIADĂ

„In 1936 am fost selecţionat în echipa naţională ce reprezenta România la olimpiada din Berlin. Am jucat contra Germaniei, Italiei, Franţei, şi din nou o revanşe cu Germania la Hamburg. In toate matchurile susţinute echipa României a dovedit că este una din cele mai bune echipe din Europa, — dealtfel toate rezultatele au fost la limită plus cel din faţa Italiei pe care l-am pierdut din cauza ghinionului. Tot în echipa României am jucat la Milano contra Italienilor — rezultatul 0—0 — şi am luat parte la turneul expoziţiei internaţionale de la Paris. România a avut de susţinut trei matchuri în faţa Franţei, Olandei şi Germaniei realizând totodată cel mai mare scor reuşit la matchurile internaţionale în faţa Olandei cu 45—3 din care trei essaiuri au fost marcate de mine. In 1938 am jucat contra Franţei, Germaniei şi Italiei în cadrul turneului european organizat la Bucureşti, şi unde echipa României a scos dealtfel rezultate frumoase şi la limită. 0—0 cu Italia, 5—10 cu Franţa şi 6—7 în faţa Germaniei.

După aceia am continuat matchurile de campionat, echipa noastră a câştigat campionatul României pe 1939—940 şi Cupa General Gabriel Marinescu.

— „Anul acesta dece nu aţi jucat?

— „Ba am jucat o singură dată la matchul cu Viitorul Dacia, unde am scos un rezultat de egalitate permiţând roş-albaştrilor să câştige Cupa Reintregirii — pe care puteam foarte bine să ne o însuşim şi noi.

PROECTE FRUMOASE PENTRU VIITOR

„Anul acesta fiind concentrat, — am fost plecat pe zonă din Iunie 1940 şi până la 2 Noembrie 1941 — aşa că am fost absent tot sezonul, şi dacă timpul va permite în acest an, am de gând să pun pe picioare un club de rugby care se va numi „R. C. OBOR", club din care vor face parte pe lângă câţiva jucători buni, toate elementele tinere din cartierul Obor şi în special ucenici şi lucrători din fabrica mea. (Este ştiut faptul că d. Gh. Fântâneanu este proprietarul fabricei metalurgice „Ustensila" din şos. Mihai Bravu) în care sper că în doi sau trei ani voi putea face ceva pentru dezvoltarea sportului cu balonul oval.

— „Cari sunt cei mai buni jucători din vechea gardă?

— „Mircea Sfetescu, Braida, Nicu Anastasiade şi Nicuşor Tanoviceanu, nume cari au făcut mult pentru rugbyul românesc.

— „Cari sunt, după dumneavoastră, cei mai buni jucători din România?

— „Din noua generaţie dintre bunii noştri înaintaşi pot spune că Pârcălăbescu (miezul naţionalei) şi Karl Kurtzbauer sunt cei mai buni jucători de grămadă. Dintre trei-sferturi jucători cu talent sunt următorii: Andrieş, Dinescu, Nicu Nicolau şi Lucian Popovici.

— „Cum credeţi că ar putea progresa rugbyul românesc?

— „Cel mai complect sport din România a cunoscut o oarecare stagnare în acest an. Dacă anul acesta se vor face câteva matchuri de propagandă în provincie şi se vor ţine campionatele inter-şcolare cred că rugbyul va păşi din nou spre culmile de glorie de unde era situat.

Sportul cu balonul oval îşi poate reveni — după cum am mai spus — la nivelul avut, însă după părerea mea ar trebui ca să nu mai existe „pătimaşi" în conducerea federaţiei.

Mulţumită fraţilor Tănăsescu acest sport a reuşit să se afirme pe tărâm internaţional, concomitent cu larga contribuţie a d-lui Virgil Ioan şi a d-lui C. Petrescu, preşedintele clubului Victoria.

— „Cari sunt după dumneavoastră cei mai buni conducători de club?

— „D-nii Tănăsescu, Buzoianu şi Petrescu, fiind recunoscător într'o oarecare măsură d-lor Tănăsescu şi Buzoianu cari au ţinut să-mi satisfacă toate capriciile.

CE V'A ADUS MOŞ CRACIUN

Ultima întrebare:

— „Ce v'a adus Moş Crăciun?"

— „Mi-a adus multe: şi necazuri şi bucurii, dar partea interesantă este că mi-a adus o logodnică, aşa că pe ziua de 17 Ianuarie îmi voi serba cununia religioasă la una din bisericile bătrânei urbe a lui Bucur.

❖

Cu aceasta ora fixată mie pentru interview s'a terminat, rămânând de a-mi lua rămas bun, urându-i din suflet sincere felicitări aceluia ce peste câteva zile va avea de înfruntat cu plăcere ceva mai gingaş: căsătoria.

V. CROITORU

Tot despre şcoala de arbitri

In şedinţa comitetului regional de Vineri s'a discutat din nou despre actuala şcoală de arbitri.

De felul cum funcţiona această şcoală am scris în unul din numerile trecute. Ne bucură faptul că în şedinţa trecută federaţia sa sezizat de cele scrise de noi şi a luat măsurile necesare.

Deşi am aşteptat de mult hotărârea luată de federaţie ne bucură că ea a venit chiar aşa de târziu.

Trebue să arătăm pentru cei ce nu au luat cunoştinţă de hotărîrea comitetului federal schimbările făcute.

Au fost numiţi: d-nii Al. M. Donici pentru voley şi av. M. Bercuş pentru basket-ball pentru ca împreună cu foştii profesori d-nii Francisc Marinescu şi Theo Augustide să întocmească un nou plan de funcţionare al acestei şcoli.

Măsura luată de federaţie este foarte bună deoarece au fost chemaţi la conducerea acestei şcoli doi cunoscători în materie şi tot deodată doi dintre cei mai serioşi conducători ai volley-ului şi basket-ball-ului.

DELA COŞ LA FILEU

Azi după amiază la ora 3 va avea loc şedinţa de club a V. S. C-ului.

In acest scop toţi membrii grupării sunt invitaţi să ia parte.

❖

Cunoscutul jucător al grupării V. S. C., D. Marinescu terminând concediul se va reîntoarce pe front. De remarcat că D. Marinescu este unul dintre jucătorii de bază ai basket-ball-ului românesc.

❖

Luni seara va avea loc selecţionarea jucătorilor din lotul propus de A.S.D. — Juventus pentru a face deplasarea în Slovacia.

După toate probabilităţile nu vor face parte din formaţia alcătuită de federaţie decât câţiva jucători din lot. In acest caz nu vedem posibilă plecarea niciunui juventist.

Vor păşi cu dreptul?

Campionatele regionale individuale de ping-pong îşi anunţă prima zi de desfăşurare azi, în sala „Arta"

Ziua de azi va marca începutul celei de-a doua reuniuni oficiale a sezonului de ping-pong şi anume: **desfăşurarea campionatelor regionale individuale.** Aşadar să sperăm că vom aplauda azi, în spaţioasa sală „Arta", pe primii campioni regionali la simplu domni, simplu doamne, dublu domni şi dublu mixt.

Să sperăm! Doar atât. Căci preludiul acestui campionat, cu care am făcut cunoştiinţă a doua zi de Crăciun, şi pe care l-am cunoscut sub pretenţioasa titulatură de **campionat regional pe echipe,** a anticipat, prin nenormala lui desfăşurare, sumbru şi pesimist, desfăşurarea disputelor de azi. Şi tocmai această desfăşurare am vrea ca să nu mai prezinte inconvenientul descomplectării de program şi a nepusului la punct.

Cu ocazia recent consumatului concurs am fost părtaşii unor fapte ce i-au umbrit cursul. Numărul restrâns de echipe, nedesemnarea până la fine a formaţiei câştigătoare, prin suspendarea jocurilor, unele lipsuri în organizare; toate au concurat la relativ nereuşita matchurilor. Dar dintre toate punctele slabe, cel al lipsei dela concurs, a măcar două echipe feminine, a constituit o greşeală de neiertat.

Un comunicat oficial, de talia celui consumat, fără participarea paletelor feminine ,când ping-pongul este un sport atât de accesibil sexului gingaş, este un absurd, un paradox. Dar un absurd care produce spre regretul nostru, o descompunere de program şi prin ea un regres în evoluţia ping-pongului autohton. Nu o spun din simpatie faţă de sexul slab ci din-tr'o conştiinţă a gravităţii greu de sesizat a acestui fapt. Şi pentru a vă desvălui mai bine „cazul" cu pricina vă servim o comparaţie, mai mult sau mai puţin apropiată: Lipsa dela start a jocului feminin ar întrezări un „1812" în care Tchaichovsky a uitat să presare, pe lângă notele tari, sonore şi solemne, şi armonia melodioasă a sunetelor de clopote din Moscova apusă şi pravoslavnică.

Ei bine, toate aceste lipsuri, ce au costat un campionat anterior, am vrea să nu mai dăinuiască şi'n cel de azi. Să avem, măcar cu ocazia noului an, satisfacţia unui număr record de participanţi, a unei facturi ridicate a jocurilor, a participării paletelor feminine şi a ...terminării campionatului (nu a presupunerii subiective a învingătorilor)

In tradiţia avant-cronicilor, există obiceiul unor pronogsticuri ale învingătorilor. Nu am pretenţia calităţilor unei Mafalde sau aptitudinilor Pithiei, când voi spune că locurile unui Hagi Vasiliu sau unei Lucia Cojescu sunt asigurate. Restul? Il va hotărî cerbicia disputelor. Dar poate şi succesul acestui campionat îşi va avea.... locul rezervat.

d. m. d.

Conducătorii principalelor cluburi din provincie vor fi invitaţi la Bucureşti pentru a se căuta soluţia situaţiei grele în care se sbate sportul provincial

Situaţia cluburilor noastre de football este, desigur penibilă, dar nu este mai puţin adevărat că în provincie lucrurile sunt mai grave decât în Capitală.

Toate ideile noui, care se pun în discuţie şi toate proiectele avute în vedere se lovesc de această mizeră situaţie a provinciei.

Şi lucrul acesta este esenţial. Pentrucă, aşa cum remarca cineva din federaţia de football, este imposibil să se pornească la o nouă activitate intensă până când nu se dă o soluţie problemei provinciale.

Care va fi ea şi cum se va da, iată ceeace nu poate nimeni să spună în momentul de faţă.

Şi totuşi la această soluţie nu se poate renunţa. Este un punct de vedere sănătos şi trebue menţinut până la capăt.

Pentru orientare se preconizează invitarea conducătorilor cluburilor provinciale importante la Bucureşti, ca în cadrul unor discuţii amănunţite să fie examinată situaţia şi găsite soluţiile.

Această invitaţie este posibil să fie făcută chiar înainte de întrunirea comitetului federal. Dacă, evident, situaţia va permite deplasarea sportivilor provinciali în Capitală.

Şi Carmen va adopta sistemul de joc în W. M.!

Cea mai bună achiziţie a d-lui I. Mociorniţa: un conducător technic, sportiv încercat

Carmen porneşte spre noul sezon cu mari speranţe într'o comportare bună. Dealtfel sunt şi îndreptăţite. Cu o echipă: Constantinescu-Buga (Ţirvilei), Panowsky-Torjoc, Şiclovan-Hanga, Marian, Bonaţiu, Mociorniţă, Coracu, nu se poate să nu pretindă o figură excelentă.

Si toate preocupările actuale ale Carmenului sunt îndreptate în această direcţie.

Dar, pentru că trebue un antrenor bun, până va fi angajat, Carmen a căzut de acord cu Steinbach în sensul ca acesta din urmă să ţină săptămânal o şedinţă tactică cu jucătorii Carmenului. Aceasta pentrucă echipa d-lui Ionel Mociorniţă va adopta un sistem de joc, mai precis sistemul în W. M. şi cu Steinbach faptul va fi posibil.

UN CONDUCATOR TEHNIC?

Pe de altă parte, suntem informaţi că d. Ionel Mociorniţă va avea un conducător tehnic pentru echipă. Un sportiv încercat, conducător eminent, cu activitate şi de competenţă uşor de controlat. A fost conducătorul unui fost excelent club de football bucureştean (numele, deocamdată, nu i-l putem da), care — cu acest sportiv — a cunoscut zile de frumoasă glorie.

Şi pentrucă îl cunoaştem, putem afirma că d. Ionel Mociorniţă face cu el cea mai bună achiziţie de anul trecut şi de anul acesta.

O mare gală de patinaj şi de hockey pe ghiaţă de Bobotează

Federaţia sporturilor de iarnă va organiza Marţi seara prima gală de patinaj şi de hockey pe ghiaţă pe patinoarul de pe arena Venus, închinată ostaşului român.

Iată comunicatul pe care l-am primit aseară:

COMUNICAT

Federaţia română a sporturilor de iarnă închină prima manifestaţie publică din anul acesta ostaşului român.

In seara de Bobotează 6 Ianuarie va avea loc pe arena Venus, la ora 21, o gală de patinaj artistic şi un match de hockey pe ghiaţă.

Gala este patronată de d-na şi d. general Iacobici Iosif. Intrarea liberă.

Editura Societăţii Anonime „UNIVERSUL", Bucureşti, Strada Brezoianu No 23—25, România